

உ
முருகக்கடவுளை.

வண்ணத்தியல்பும்

உதாரண

வண்ணங்களுந் திருப்புகழ்களும்.

இவை

முருகதாசசுவாமிகளென்றுந்
திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற,

திருநெல்வேலித்

தண்டபாணி சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

மேற்படி சுவாமிகள் உத்தரவிற்பேரில்

முன்னச்சிட்டவர்களின்

சம்மதப்படி,

தஞ்சைமாநகரம் ஆயுள்வேதபண்டிதர்

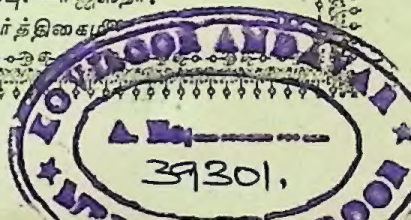
வையாபுரிபிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

ஸ்ரீநிலய அச்சக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பு.—ரிஜிஸ்தர்.

பிரமாதிரி கார்த்திகையிற்

உ

மருகக்கடவுளை.

வண்ணத்தியல்புநூலின்

பாயிரம்.

காப்பு:

நேரிசைவெண்பா.

கொற்றவைவேற் செங்கையுள்ள கோமானே பல்லோருஞ்
சொற்ற முதுநூற் றெகுப்பாய—நற்றமிழ்ச்சீர்
வண்ணத்தியல்பை வகுத்துணாக்க நாயடியே
வெண்ணத்தி னீவந் திரு. (க)

அதிகாரியிலக்கணம். கட்டளைக்கலித்துறை.

சந்தன மால்வகைக் கோன்சொன்ன நூற்றுணைச் சார்புடை
யார், செந்தமிழ்ப் பாடலின் சிருணார்ந் துண்மைச்செயலைநம்
பிச், சுந்தரச்சண்முகப்பெம்மாணைப்போற்றுமெய்த்தொன்
டர்மட்டி, லெந்தமக்கோர்தஞ்ச மாகியவண்ணத் தியல்பு
நன்றே. (உ)

நூற்றுணைஎன்பது—ஐற்றகத்தியம்-பேரகத்தியம். சார்புடையார்
பாடலெனக்கூட்டுக.

கற்றோர்தன்மை. கலிப்பா.

ஆயிரங்காலமகங்குவின் துகற்றாலும்

பாயிரமுந்தீர்வரியபன்னுதமிழ்த்தொன்னூல்கண்

மாயிருஞ்சீர்தந்தருளும்வண்ணத்தியல்புமுற்றும்
பொயிருத்தநெஞ்சுகத்தோர்புந்தியிடத்துள்ளனவே. (க)

அனுமானக்குறிப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

விமலதேசிகனருட்பேறில்லாதார்தமிழ்ச்சுவைத்தேன் விருப்
பத்தேரார், சமணர் நூலுரித்துடையாரனையவர்க்கெல்லாமிக
லார் தக்கோர்க்கஞ்சு, மெமதுதாரகமானகுத்திரநூலுடைய
வண்ணத்தியல்பின்சீர்கண், டமரர்சேகரப்பனுவலாகுமென்
பொர்முன்று சங்கத்தவர்தாமன்றே. (ச)

அவையடக்கம். கவிவிருத்தம்.

கத்தவேளருட்கட்புலமிந்ததா
மித்தவண்ணத்தியல்பொருநூற்றையுஞ்
செந்தமிழ்ப்புலமைத்திறற்சீருளார்
மைத்தந்தாளுமவழுத்துவதுண்மையே. (ரு)

தூற்காரணமும் பெயரும்பயனும்.

நேரிசையாகிரியப்பா.

எழுத்துச்சொற்பொரு ளியாப்பணி யிவற்றை
வழுத்து மாண்புடை வல்லோ ரியாருந்
தொகுத்துக் கூறலிற் றுவக்குறும் பலர்க்கும்
வகுத்துக் காட்டென வடிவேற் செவ்வே
ளன்பர் கூட்ட மகலாக் குருபரன்

றன்பதக் கமலந் தணவா நெஞ்சகத்
துள்ளிருந் தொலிக்கு முனாதேர் சிறியேன்
வெள்ளிய வுனார்வால் விதிக்கு நூற்பெயர்
வண்ணத் தியல்பாம் வளர்தமிழ்ப் புலவர்க்
கெண்ணமுற் றுதவ லிதன்பய னாமே.

(ங)

ஆக்கியோன்றேற்றம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவண்ணவிருத்தம்.
மெய்த்தவர்க்கரசின்வெண்மைக்குருளே
விட்புலத்ததிபன்னின்மற்றலைவ
னுத்தமக்கொலைஞன்வண்மைப்பரவ
னொப்பில்பொற்பலகையின்னப்பகரும்
வித்தகப்புனிதன்விண்ணிற்புகமெய்
விட்டெழிற்கிளியதென்னத்திகழ்மன்
முத்தமிழ்ப்புலவன்வண்ணத்தியல்பு
மொய்த்தருட்கவிஞர்நண்ணப்பெறுமே.

(எ)

நூன்மாட்சி.

நேரிசைவென்பா.

குன்றைப் பிளந்தெறியுங் கொற்றவைவேற் கோன்றிய
ன்றைக்கருதிநிற்கு நாவலவர்க்-கென்றைக்கு
மானாப்புகழ்கொடுக்கும் வண்ணத் தியல்பெனுநூற்
கோள் செவியனைத்துங் கீழ்

(அ)

நூற்பிறப்பிடம். கட்டளைக்கலித்துறை.

பல்லோர்க்குமின்பங் கொடுத்துங்கெடாத பருவமுற்று,
நல்லோர்க்குநன்மை தரும்புலவோர்சந்த நற்றமிழ்ச்சீர்ச்,
சொல்லோர்க்குந்தாயக மாகிநெல்வேலியிற் றெல்லுல
கோ, சொல்லோர்க்கும்வண்மை தரத்தோன்றும்வண்ணத்
தியல்புயர்வே. (க)

தமிழ்ச்சீர்ச்சொல்லோர்க்கு-என்பதற்குத் தமிழ்ப்பாடல்களைச்
செய்துச்சொல்லுஞ் சொல்லையுடையவர்களுக்கு-எனப்பொருள்
கொள்க.

உற்று - ஆவி - தரத்தோன்று மெனக்கூட்டுக.

காலமுமரங்கு மேற்றோரும். நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
ஐஞ்ஞிறம் பொலிவ வாயமுத் தமிழ்க்கு
மணித்தே யாகி யவிரலம் புனைதரு
வண்ணத் தியல்பு நூல் வாரியிற் பொருளைப்
புனலிற் கனலிற் புக்குள பன்னூற்
பகுதி தோன்றுமுற் பரங்கிரிக் கடவு
ளவையகத் தேறி யளப்பருங் கோடி
வானவில் லியங்க மற்பொரு தினாரீர்ப்
பெருங்கட லுடைய பெய்வளை தலைவயி
னெலிதரப் புரிந்த தொள்ளிய செங்கோல்.
வழுதிகாட் டருந்தமிழ் வாணர்
நன்னலந்தேறு நலத்தோர் தவமே. (உ)
முற்றிற்று.

உ

முருகக்கடவுடுணை.

வண்ணத் தியல்பு.

நூல்

முதலாவதுதொகையிலக்கணம்.

உயிர்வகை யீராறொற்றீரொன்பா,னிவற்றின்புணர்ச்சி யிரு
நூற்றீரொட், டாய்தமொன்றிவ னாயநால்வகை, யெழுத்
தும்பல்வகையெதுகைச்சொல்லும், பன்னரும்பொருளும்
பழிப்பிலியாப்பும், வாய்பாட்டணியும் வழுவறவுணர்ந்தோ,
கோவலின்முயல்வோபொழிற்றவ நோம்போர், முருகவேளே
முதலெனத்தெளிந்தோர், மலயமால்வரைவந்தனம்புரிவோ,
ரணையவர்தமக்கே யழுக்கிலாதமைந்து, குலவுசீர்வண்ணங்
குணிக்கிலெண்வகைத்தே. (க)

அருந்தமிழ்ச்சந்ததையுமௌவு, மீற்றிற்குறளாயிடையினு
முதலினுங், குறிலொடொற்றெனவுங்குலா அய்ச்சிறிது, நெ
டிலெனலின்றி நிகழுமன்றே. (உ)

இடையினத்தொற்றோடுமழமாய்தமே. (ஈ)

இரண்டாவதுவகையிலக்கணம்.

தத்தவுந்தாத்நத்தவுந்தந்தவுந்தாந்தவுந், தனவுந்தானவுந்தன்ன
வுந்தய்யவுந், தத்தாவென்பதினீடலுமடங்கு, மெண்வகைச்

சந்தமென்பார்பெரியோர்.

(ச)

தத்தாவென்பதின் - என்பதற்கு-தத்தாவென்னுஞ் சந்தத்தைப் போலவெனப்பொருள் கொள்க.

அளவிற்கெண்வகைத்தாகியவண்ணப், புணர்ப்பிற்றேன்றிப் பொலிவவாய், குழிப்பின்றொகைக்குக்கோடியுஞ்சிறிதே. (ரு)

வண்ணக்குழிப்பால்வழங்குஞ்செய்யுள், வாதித்திகலியவண்டமிழ்ப்புலவர், தம்முயர்வொளிர்வான் றக்கோர்மாட்டுப், பாடலுமுழுதுணர் பண்ணவனருட்பே, நெய்தப்பகரலுமிழுக்கிலாவழக்கே. (சு)

வண்ணத்தளவில்வடமொழிமருஉச்சொற், புல்லினுமதூர்ப் பொலிவுருன்றலங், குழிப்புச்சிதைவுங் கொடுத்தமிழ்ப்புணர்ப்பு, மளபெடைச்சேர்க்கையு மாகாவன்றே. (எ)

வடமொழி - என்பது - இத்திரனென்பதை - இத்திரனென்றும், - திரிசுலி - என்பதை - திரிசுலி - யென்றும், பிரகிருதி என்பதை - ப்ரக்ருதியென்றுங்கொள்வதுபோல்வன.

மருஉச்சொல் - என்பது - எனடாஎன்பதை- எனடாவென்றும், வருகிறுன் போகிறுனென்பவற்றை - வாரான் - போராஎன்றும் - இலக்கணஞ்சிதைத்து வழங்குவன.

கொடுத்தமிழென்பது - அன்னியபாஷைபோற் கருகிய சொற்கள்,

தத்தச்சந்தம்.

இருவகைக்குறிலினும் வல்லினத்தொற்றோ, டவ்வுயிர்மெய்க்குறிலொன்றிற்றத்தவே. (அ)

குறிலொடுவல்லொற் றவ்வுயிர்மெய்க்குறி, லிசைந் துமற்றிரு வகை யொற்றொன்றடுப்பினுந், தத்தவாமெனச் சாற்றுதலே யல்பே. (க)

குறிலோடிடையினத்தொற்றும்வல்லொற்று, மவ்வினத்து யிர்மெய்க்குறிலுந்தத்தவே. (டு)

குறிலுடனிடையினமெய்யும்வல்லின, மெய்யுமவ்வுயிர்மெ ய்க்குறிலொன்று,மெல்லினத்திடையினத் தொற்றினிலொன் றுந், தத்தவாமெனச்சாற்றுவர்புலவோர். (டுக)

பத்தியென்பது மொற்றருஞ்சிட்டனு, நெய்த்தென்றுரைப் பதுமெய்ச்சொலுங்கர்த்தனுந், தத்தவென்றியங்குஞ் சந்தத் துதாரணம். (டுஉ)

தத்தாச்சந்தம்.

குறிலொடுவல்லினத்தொற்றிசைந்தவ்வினத்,துயிர்மெய்நெடி ல்வரிற் றத்தாவாகுமே. (டுங்)

குறிலொடுவல்லொற்றவ்வுயிர்மெய்நெடிற்,புணர்ப்பின்மற்றி ருவகையொற்றொன்றடுப்பினுந், தத்தாவென்றேசாற்றுவர் பெரியோர். (டுச)

குற்றெழுத்ததன்பி னிடையினத்தொற்றும், வல்லினமெய்யு மவ்வினத்துயிர்மெய், நெடிலுஞ்சேரினுந் தத்தாவாகுமே. ()

எவ்வகைக்குறிலொடு மிடையினத்தொற்றும், வல்லினத் தொற்றோடுயிர்மெய்நெடிலு, மிடையினமெல்லினத்தொற்றி

லொன்றுந், தத்தாவென்றே சாற்றுதல்வழக்கே. (10க)

அத்தாவென்பதுங் கற்றொன்பதுந், தொட்டானென்பதும்
பொய்க்கோவென்பது, நெய்க்கோலென்பது மெய்க்கோனெ
ன்பதுந், தத்தாவென்னஞ்சந்தத்துதாரணம் (10எ)

தாத்தாச்சந்தம்.

நெடிலுடன்வல்லினத் தொற்றோடுயிர்மெய்க், குறில்வரிற்ச
ந்தந்தாத்தவாகுமே. (10அ)

நெடிலும்வல்லினத் தொற்றுமவ்வுயிர்மெய்க், குறிலுமற்
றிருவகை யொற்றிலொன்றுஞ், சாரினுஞ்சந்தந் தாத்தவா
குமே. (10க)

நெடிலோடையின மெய்யும்வல்லொற்றோ, டுயிர்மெய்க்கு
றிலுமொன்றினுந்தாத்தவே. (10உ)

நெட்டெழுத்திடையினத் தொற்றுவல்லினமெய், யவ்வினத்
துயிர்மெய்க் குறின்மற்றிருவகை, மெய்யிலொன்றிவற்றின்
வினக்கமுந்தாத்தவே. (10க)

காற்றும்பாட்டருங்குத்தனும்பார்ப்புந், தூர்த்தனுங்காழ்த்த
லுந்தாத்தவினுதாரணம். (10உ)

தாத்தாச்சந்தம்.

நெடிலுடன்வல்லினத் தொற்றுமவ்வினத், துயிர்மெய்நெடி
லுந்தாத்தவாகுமே. (10ஈ)

நெடிலும்வல்லொற்றுமவ்வினத்துயிர்மெய், நீட்சியுமற்றிருவ
கைத்தாமெய்யினி, லொன்றும்புணர்தலுந்தாத்தாவாகுமே.()
நெடிலுடனிடையினமெய்யும்வல்லொற்று, மவ்வினத்துயிர்
மெய் நீட்சியும்புணர்ந்த, பதமுந்தாத்தாவென்றிடப்படுமே.()
நீடலுமிடையினத் தொற்றும்வல்வின, மெய்யோடுயிர்மெய்
நெடிலுமற்றிருவகை, யொற்றிலொன்றுந்தாத்தாவாகுமே.()
சாத்தாவாற்றார்மாற்றுவெய்ப்பூ, வாய்த்தோர்சீர்க்கோனெ
னுமுயிரண்டுந், தாத்தாவென்னுஞ்சந்தத்துதாரணம். (உஎ)

தந்தச்சந்தம்.

குறிலுமெல்வினத்தொற்றும்வல்வினத், துயிர்மெய்க்குறிலு
மொன்றிடிற்றந்தவே. (உஅ)

குறளுமெல்வினமெய்யும்வல்லுயிர்மெய்க், குறிலுமற்றிருவ
கை யொற்றிலொன்றுந், தந்தவாமெனச் சாற்றுதன்முறை
யே. (உக)

குற்றெழுத்திடையினத்தொற்றுமெல்வினமெய், வல்வினத்து
யிர்மெய்க்குறிலுந்தந்தவே. (உஃ)

குறிலோடிடையினமெய்யுமெல்லொற்றும், வல்வினத்துயிர்
மெய்க்குறளுமற்றிருவகை, யொற்றிலொன்றுஞ்சேரினுந்தந்
தவே. (உக)

மஞ்சங்கொண்கருங்கந்தனுமொயம்பு, மொயம்பருமொயம்ப
னுந்தந்தவென்றோதுஞ், சந்தத்துதாரணமாமெனத் தகுமே.

தந்தாச்சந்தம்.

குற்றமுத்தோடுமெல்லினமெய்யும், வல்லினத்துயிர் மெய்
நெடி லுஞ்சேரிற், தந்தாவென்பதுதண்டமிழ்வழக்கே. (௩௩)

குறிலுமெல்லினத்தொற்றும்வல்லுயிர்மெய், நெடி லுமற்றிரு
வகையொற்றிலொன்றுஞ், சேரினுத்தந்தாவென்பது சிறப்
பே. (௩௪)

குறளோடிடையினமெய்யுமெல்லொற்றும், வல்லினத்துயிர்
மெய்நீட்சியும்புணரிற், தந்தாவாமெனச் சாற்றுதன்முறை
யே. (௩௫)

குறிலுடையினத்தொற்றுமெல்லின, மெய்யும் வல்லினத்
துயிர்மெய்க்நெடி லு, மற்றிருவகைத்தா மொற்றினத்தொன்
றுஞ், சாரினுத்தந்தாவென்பதுதானே. (௩௬)

அந்தோவென்பதுத்தங்காஓன்பதும், வந்தேனென்பதுமொ
யம்பாவென்பது, மொயம்போஓன்பது மொயம்போனென்
பதுந், தந்தாவென்னுஞ் சந்தத்துதாரணம். (௩௭)

தாந்தச்சந்தம்.

நெடி லொடுமெல்லினத்தொற்றும்வல்லினத், துயிர்மெய்க்
குறளுமொன்றிடிற்றந்தவே. (௩௮)

நெட்டெழுத்தோடு மெல்லினத்தொற்றும், வல்லினத்துயிர்
மெய்க்குறிலுமற்றிருவகை, மொற்றினத்தொன்றுஞ்சேரிற்
பிடிதவே. (௩௯)

நெடிலோடிடையினத்தொற்றுமெல்லினத்து, மெய்யும் வல்லினத்துயிர்மெய்க்குயிலும், புணரிற்றுந்தவென்றுரைப்பார் புலவோர். (சு௩)

நீட்சியுமிடையின மெய்யுமெல்லொற்றும், வல்லினத்துயிர்மெய்க்குறனாமற்றிருவகை, பொற்றிலொன்றும் புணரினுந்தாந்தவே. (சு௪)

வேந்தும் வேந்தரும் பாங்கனும் பாய்ந்துஞ், சார்ங்கருஞ் சார்ங்கமுந்தாந்தச்சந்தத், துதாரணாமென்றுரைப்பார்பெரியோர். (சு௫)

தாந்தாச்சந்தம்.

நெடிலொடிமெல்லினத்தொற்றும்வல்லினத், னுயிர் மெய்நீட்சியுந்தாந்தாவாகுமே. (சு௬)

நீடலுமெல்லினமெய்யும்வல்லுயிர்மெய், நெடிலுமற்றிருவகையொற்றினத்தொன்றுந், தாந்தாவாமெனச் சாற்றுதலியல்பே. (சு௭)

நெட்டெழுத்திடையினத்தொற்றுமெல்லினமெய், வல்லினத்துயிராமெய்நெடி லுந்தாந்தா, வாமெனப்பகர்வதருந்தமிழ்வழக்கே. (சு௮)

நெடிலோடிடையின மெய்யுமெல்லொற்றும், வல்லினத்துயிர்மெய்நீட்சியுமேனைய, வொற்றினத் தொன்றுந்தாந்தாவாகுமே. (சு௯)

சேந்தாவென்பதும் வாங்காஓன்பது, நான்ரு நென்பது
நேர்ந்தோவென்பதும், சார்ந்தோஓன்பது மாய்ந்தானென்
பதும், தாந்தாவென்னுஞ்சந்தத்தனாரணம். (சௌ)

தனச்சந்தம்.

குறிலிரண்டிசையிற்றனவெனப்படுமே. (சஅ)

குற்றெழுந்திரண்டு மெல்லினத்திடையினத், தொற்றெழுந்
தொன்றுந்தனவெனப்படுமே. (சக)

குறுவுந்தவருஞ்சுநனுந்தனவென், றேதுஞ்சந்தத் துதாரண
மாமே. (ரு)

தனச்சந்தம்.

குறிலெழுந்துணரிற்றனவெனப்படுமே. (ருக)

குறிலொழி நெடி. லுற்றிடையினமெல்லினத், தொற்றெழுந்த
பிணுந்தனவெனப்படுமே. (ருஉ)

குறாவென்றுணாப்பதுஞ்சிறுஒன்றுணாப்பதுங், கவானென்
றுணாப்பதுந்தனவெனுஞ் சந்தத், துதாரணமாமென்றுணாப்
பார்பெரியோர். (ருங)

தானச்சந்தம்.

நீட்சியுங்குறிலுந்தானவாகுமே. (ருச)

நெடியுங்குறிலு மிடையினமெல்லினத், தொற்றெனலொன்
றுந்தானச்சந்தமே. (ருரு)

நெடிலோடையின மெய்யுங்குறிலுந், தானவாமெனச்சா
ற்றுதன்முறைமே. (ருகா)

நெடினுடையிடையெனவொற்றுங்குறிலும், வல்லினந்தவிரிநு
வகைத்தாமெய்களி, லொன்றும்புணரினுந்தானவாகுமே. ()

நெடினுமெல்லினத் தொற்றுமவ்வினத்தோ, டிடையினமெ
ன்னுமிவற்றோருயிர்மெய்க், குறிலுஞ்சேர்ந்து குலவினுந்தா
னவே. (௫௮)

நீடனுமெல்லினமெய்யும்வ்வினத்தோ, டிடையினத்தோருயிர்
மெய்க்குறிலெழுத்துங், கூறினத்தொற்றிவி லொன்றுந்தா
னவே. (௫௯)

காதுஞ்சுதரும்பாதமுங்கேள்வியுஞ், சார்கனுங்கூர்முரு மா
ன்மியுந்தேன்வியு, மான்மனுங்கூன்விலு மான்மருமாண்வி
யுந், தானச்சந்தத்தூதாரணாமே. (௬௦)

தானுச்சந்தம்.

இணைநெடிற்றானுவென்றிடப்படுமே. (௬௧)

நெடிணைந்திடையினமெல்லினத்தொற்றென், மடுப்பினுந்
தானுவாமெனல்வழக்கே. (௬௨)

நீட்சியுமிடையினத்தொற்றுநீடலுந், தானுவென்றே சாற்று
வர்பெரியோர். (௬௩)

இடையினத்தொற்றி னிருபாலிருநெடும், புணர்ப்பாயீற்றிற்
புகலினமெல்லினத், தொற்றென்றடுப்பினுந்தானுவாகுமே. ()

நெடினுமெல்லொற்று மெல்லினத்திடையினத், துயிர்மெய்
நீட்சியுந்தானுவாகுமே. (௬௪)

குறியெனமெல்லொற்றவ்வினத்திடையினத், துயிர்மெய்நீட்
செய்வொன்றவ்வினத், தொற்றொன்றவ்வினத் தானுவென்
பதே. (கூசு)

தானாவென்பதும்போகான்பது, மேவானென்பது மோர்
யாவென்பதும், தன்மாவென்பதுஞ்சேர்மானென்பதும், கேண்
மாவென்பது, மாண்வாவென்பது, மாண்மானென்பதும், வான்
வாவென்பதும், வான்மேனென்பதுத் தேன்வினென்பதும்,
தானுந் தன் தானாமாமே. (கூசு)

தன்னச்சந்தம்.

குறியெனமெல்லொற்றவ்வினத்திடையினத், தோளுயிர்மெய்
க்குறிந் செறிந் தன்னவே. (கூசு)

குறியெனமெல்லினத் தொற்றுமவ்வினத்தோ, மிடையினத்
துயிர்மெய்க்குறிந் தொன்று, மவற்றோற்றும் புண
ரினுந் தன்னவே. (கூசு)

தன்னியென்பதுமென்வியென்பது, மண்ணென்பதும்தொ
ன்னியென்பது, முன்னென்பதுமென்வென்னென்பதுத், தன்
வாசத்திந் தானாமாமே. (கூசு)

தன்னச்சந்தம்.

குறியெனமெல்லொற்றவ்வினத்திடையினத், துயிர்மெய்நீட்
செய்வொன்றவ்வினத் தன்னவே. (கூசு)

குறியெனமெல்லொற்றுமவ்வினத்திடையினத், துயிர்மெய்நீட்சி
யுமவற்றோற்றும், செரினுந் தன்னுவென்பதுதிறமே. (கூசு)

அண்ணாவென்பதும்வாவென்பது, முன்னோனென்பதும்
 னோனென்பதும், பொன்வேலென்பதுந் தன்வானென்பதுந்,
 தன்னாச்சந்தத்துநாரணமாமே. (௭௩)

தய்யச்சந்தம்.

சூறிலோடிடையினத்தொற்றுமவ்வினத்தொடு, வல்லினத்து
 யிர்மெய்க் குறவிலொன்று, சாரிற்றய்யவென்றுரைப்பார்
 தக்கோர். (௭௪)

சூறிலுடனிடையினமெய்யுமவ்வினத்தொடு, வல்லினத்துயிர்
 மெய்க்குறவிலொன்று, மிடையினமெல்லினத் தொற்றிலொ
 லொன்று, புணரினுந்தய்யவென்றுரைப்பார்புலவோர் ()

ஊன்றியுஞ்செய்தியும்வள்ளுஞ்செய்தலு,மெய்யனுஞ்செய்க
 னுந் தய்யச்சந்தத்,துநாரணமாமென் றுரைப்பதுமுறைமே.

தய்யாச்சந்தம்.

சூற்றெழுத்திடையினத் தொற்றவ்வினத்தொடு, வல்லினத்து
 யிர்மெய் நெடிலொன்றென்றிற், தய்யாவென்றே சாற்றீடத்
 தகுமே. (௭௫)

குறளோடிடையினத்தொற்றுமவ்வினத்தொடு, வல்லினத்து
 யிர்மெய்நீட்சியிலொன்று,மிடையினமெல்லினத் தொற்றினி
 லொன்றுந், தய்யாவென்றேசாற்றுவருணர்ந்தோர். (௭௬)

மெய்யேயென்பது நொய்தோவென்பதுந்,தள்ளான்பதுஞ்
 செய்தான்பதும், வல்லோனென்பது மொல்கேனென்ப
 துந்,தய்யாச்சந்தத்துநாரணமாமே. (௭௭)

பிறழ்ச்சியியல்பு.

நெடுவெள்ளையினத்தொற்றுமெல்லினத், துயர்மெய்யெழு
தது மொன்றினும்கிதேந, டவற்றினோரொம் தனுயிற்றொயி
நுந், தன்னவுந், தய்யவுந், பிறழ்மன்றே. (அ1)

அவற்றின் என்பதற்கு - அம்மெல்லின விடையினங்களுடைய -
எனப்பொருள் கொள்க.

மெய்யமைமென்பதும் வர்மென்பது, மெய்ம்மெய்யென்ப
அத்தன்னவுந், தய்யவுந், பிறழ்வதினுநாண மென்பார்பொரி
யோர். (அ2)

தய்ய தத்த தானவென்னுஞ் சந்தத்தில் - நெய்நிறைந்த தீபமென
வரும், தன்ன தய்ய தான வென்னுஞ் சந்தத்தில் என்னவர்ம்
பிற எனவருவதும், தய்ய தத்த தான வென்னுஞ் சந்தத்தில் - மெய்
மெய்கொண்ட வார்த்தை எனவருவதுமாகிய விவைகடாமே அம்
மெல்லினங்கள் மிகுந்தொலிக்கும் போது நெய்நிறைந்த தீபமெ
னத் - தன்ன தத்த தான வென்னுஞ் சந்தமாகவும், என்னவர்ம்ம
யெனத் - தன்ன தன்ன தான வென்னுஞ் சந்தமாகவும், மெய்
மெய்கொண்ட வார்த்தையெனத்-தன்ன தத்த தான வென்னுஞ்
சந்தமாகவும் பிறழ்ந்து வந்தமை காண்க.

மெலித்தியியல்பு.

தன்னவுந், தய்யவுந் சாற்றுஞ்சொற்களி, லொற்றின்பின்வரு
முயிர்மெய்யேறேந், சந்திவேற்றுமையிற்றனவெனப்படுமே.

மெலென்றது-மெல்லினவொற்றிற் கவ்வருக்கமல்லாத மெல்
லின விடையினத்து, மிடையின வொற்றிற் கவ்வருக்கமல்லாத
புவனகயினத்தொள்ளைகளை.

இவற்றினுதாரணம்.

தன்னதன தந்தனம் என்னுஞ் சந்தத்தில் - தொலைவில் சண்முகங்கடும் - எனத் - தன்னச்சந்த மாகிய - சண்முக - தனச்சந்தமாய் மெலிந்ததும், தந்ததன தந்ததன - என்னுஞ் சந்தத்தில் - எந்தமன் வில்வென்றியது - என - மன்வில் என்னுந் தன்னச்சந்தம் - தனச்சந்தமாய் மெலிந்ததும், இதுவன்றி, தனன தன தானனா வென்னுஞ் சந்தத்தில் - வயிறு தொய்வுறாததோ - எனத் - தய்யச்சந்தமாகிய - தொய்வு - தனச்சந்தமாய் மெலிந்ததும், தன தன தன தன என்னுஞ் சந்தத்தில் - சொலு மெய்மையுனதென - எனத் தய்யச்சந்தமாகிய - மெய்மை - தனச்சந்தமாய் மெலிந்ததும், தன்ன தன தந்த தன என்னுஞ் சந்தத்தில் - என்ன செய்கை யுற்றதென - எனத் தய்யச்சந்த மாகிய - செய்கை - தனச்சந்தமாய்மெலிந்ததுங் கண்டுகொள்க.

தொடர்ச்சியியல்பு.

சொற்களிற்குறினெடிலொன்றினுமஃதோ, டிடையினமெல்லினத்தொற்றென்றடுப்பினு, மவற்றினுக்குரிய வண்ணத்திற்றினு, முறையேனகரக்குறினெடிலுறுமே. (அங்)

தத்தச்சந்தத்தி னுதாரணமாகிய - பத்தி - என்னுஞ் சொல்லி னீற்றில் ஓர் குற்றெழுத்துப் புணர்ந்து - பத்திய - என வரினும் அதனீற்றில் - ஓர் மெல்லொற்றுப் புணர்ந்து பத்தியன் - என - வரினும், அஃதின்றியோ ரிடையொற்றுப் புணர்ந்து பத்தியர் எனவரினும் அத்தத்தச் சந்தமானது ஈற்றிலோர் னகரக்குறியையுற்றுத்-தத்தனவென்னுஞ் சந்தமாகும் இங்ஙன மன்றி பத்தியா - பத்தியார் - பத்தியான் எனவரின் தத்தனா வென்னுஞ் சந்தமாகும் - மற்றவற்றிற்கு மிம்முறையே கொள்க.

மதிப்பியல்பு.

முடிவெய்துமுற்றியமுழுமையைக்குறிக்குஞ், சந்திகடோ
முற்றியவுவந் தந்து, னேர்ப்பவைசேர்ப்பதுசிறந்தோர் வழ
க்கே. (அச)

முடிவெய்து குறிக்கு மென்றது - இன்ன வினத்திலின்ன வெ
ய்துமுற்றியவுவந் கூறுது வல்லினம் - மெல்லினம் - இடையின
மெய்ப் பொதுப்படக் கூறியிருத்தலை.

சுத்தி என்பது எழுத்துக்களின் புணர்ச்சிவிதி.

புணர்ச்சியியல்பு.

கெவ்வகம் கந்தப்புணர்ப்போர்னுள்ளலே. (அரு)

பல்வகம் கந்தப்புணர்ப்போர்குழிப்பே. (அசு)

குழிப்பொருற்றன் று கூடியபின்னர், தொங்கற்றாழிசைந்
துக்கொண்டிசைக்கிற், கலையொன்றாமெனக்கழலுவர்புல
வோர். (அஎ)

என்கலப்புணர்ப்போர்வண்ணப்பாவே. (அஅ)

கிறப்பியல்பு.

கலையொன்றமுற்றிற் குழிப்போர்மோனை, யுடைத்தாக்கூறுத
லுத்தமர்வழக்கே. (அக)

இருகலையுமொன்றென்பதுமவற்றின்,மோனை மொன்றொ
ழிவதுமொருநா, லெதுகைத்தாவதுமிருபகுப்பாதலும்,வண்
ணப்பாயின்வழக்கெனத்தகுமே. (கூடு)

முந்தியபகுப்பின் கலையோர்நான்கும், றலையன்றன்புகழ்முன்
நிற்குநிமம், றென்றிலன்னவன் வரைநாட்டணிசொற், றே
னையகலையோர்கிடத்தும்பல்வகைத், துறையிலொன்றைத் துக
ளறக்கூறல், வண்ணப்பாவினவழக்கெனத்தகுமே. (கக)

தழுஉமியல்பு.

தொங்கற்ரூழிசைத் துள்ளலோடெட்டுந், துறையொடுபரவா
க்துலங்காதாயினுந், தண்டமிழ்ப்புலவோர்தள்ளாரன்றே. (க)
தமதுவேட்கையுந்தன்மையும்விரும்புந், தெய்வச்சீருஞ்செந்
தமிழ்க்கழகாம், வண்ணப்பாவாவழங்கலுமுறையே. (கக)

இது - திருப்புகழ்முதலிய பேரின்ப வண்ணத்திற் குரிய விதியெ
னக்கொள்க.

எனையபல்பா வினங்கடம்மையும், வண்ணத்துறையால்வழுத்
தலுமியல்பே. (கச)

புலமையியல்பு.

வண்ணந்தேரார்வண்டமிழ்ப்பெருஞ்சீர், மறுதூல்கல்லா மன்
னர்கைக்கோலுஞ், சத்தியமில்லார்தவழும்போலுமே. (கரு)

எவ்வகைப்புலமைத் திறலோரோனும், வண்ணங்கூறும்வலி
யொன்றிலோம், கள்வறிற்கலங்குங்கருத்தினோ. (கக)

வண்ணச்செந்தமிழ் வளமையோர்ந்தோர், நால்வகைப்புல
தர்தம்முளேமே. (கக)

உடுவினத்தரசெனமதியைக்கூறலுங், கவியினத்தரசென வண்
ணச்செந்தமிழ்தனைக்கூறலும்புரையுமன்றே. (கஅ)

வண்ணப்பாவலர் வளர்புகழ்ப்பேற்றை, யன்னவந்தாமையந்
வர்மன்னோ. (கூக)

பொழியோனாந், தும் புந்நியுடங்கலி, னைவகையிலக்கமை
நைக்குஞ்சொர்க்கரிழ், வண்ணச் சீருள்வயங்குமன்றே. (நா)

வண்ணத்தியல்பு நான்முற்றிற்று.

—(*)—

பெருந்தன்மை.

நேரிசைவென்பா.

இந்நூற்பா நூற்று வியம்பா தனமேலோர்
தந்து லுரைக்கிற் றணவாதே—யெந்நூலுங்
சொற்றவைவேற் செய்கைக்குருநாதன் றன்னருமோ
சொற்றதெனத் தேர்த்தவர் வாய்ச்சொல்.

வேலுமயிலுந்துணை.

—~~~~~—

உ

முருகக்கடவுளே.

திருவுரு மா ம லை வ ன் ன ம்.

க ல வி ம கி ழ் த ம் ஸ ன ம்.

குழிப்பு.

தனனத்தன தானனதந்தன தய்யத்தாத் தானதத்தான
தனனத்தன தானனதந்தன தய்யத்தாத் தானதத்தான
தந்தத்தானானதன தந்தத்தானானதன
தந்தத்தானானதன தானதனதான.

தொங்கல். தனனதன தனதான தந்தன.

கருணைக்கட லாகியசங்கரர் தில்லைச்சுந்தாடுமுத்தம
ரருகிற்சிவ காமசவுந்தரி சொல்லைச்சேட் டேநடப்பவர்
கஞ்சப்பூ வாவிழியை யம்பொற்றாண் மீதனியு
நன்பற்கோ ராழியொடு காவலருளினர்
விடையிற்றினமேயிவரும்பரர் தொல்லைப்பார்ப் பானடுத்தலை
கதறக்கவர் நீளநகந்திகழ் கைபற்றோட் டாவிரப்பவர்
வெம்பிப்போ ராடுநமன் மங்கிப்பாதாளமதின்
முங்கத்தா ளாலுதையும் வினுடையநாதர்
கயிலைக்கிரி மீதுறைபுங்கவர் பல்விற்றீக் காடிருப்பது
கருதிப்புர நீமமகிழ்ந்தவர் மெல்லப்பூப் போடுமற்றோழி

கண்டப்போ தேமதனை வென்றிட்டோர் நால்வர்பகர்
பெஞ்சொற்பா மாடையணி காரணவினோதர்

சபமதாம் விறலாளர் தந்தசேய் (ஹ)

கனகம்பா னுதியத்தங்களை வெல்லப்போய்ப் பாடும் வீத்தக
னருளைக்கனியாமெனவந்துயர்கின்றைக்காத் தூணிவற்றிரு
கன்பெற்றோர்காவலவ னிந்தப்பார் பேசபுகழ்

தூற்றப்பே ராடல்புரி கானமயிலாளன்

வினையங்கிவார்மனமென்றோளிர்குல்லைத்தார்ச்சுடுமுச்சி
ய, எருமைத்தமிழ் போலுமணங்கமழ் கள்வற்றாக் கூதளத்

தொடி, வென்றிச்சீர்நீபமலர் குன்றைப்போலே யிலரு

தும்பத்தேநான் மீதுவடி வேலனியுமாதி

செழிக்குர வாரமணிந்நொரு கையிற்கூக்கவெனத்தொனி

தருகுந் குட வாகைபுனைத்தவன் வல்விற்போர்ச்சூரினத்தவர்

சுற்றப்பேய் நாய்களிகன் மிஞ்சப்போராடிமகிழ்

அங்கத்தேர் விராதுனை கானரியசோதி

சபலமுனா ருனாத கந்தவேள் (வ)

நெமைப்பிணிமாறவினாந்தருள்செய்கைக்கேற்றோனெமை

பபெய, முருகப்பெரு மானொருபைம்புனம் வெளவிப்போ

ய்க்கானவப்பிடி,யின்பத்தேனாதுமிதமுண்டெய்ப்பாறு

முனொரு, கொம்புக்கா ரானைவரு மேதுவுணர்ச்சாமி

பவனக்கிளி யேகிகுச்சந்தா னெல்லைப்போற் றோணுநற்பணி

பிகைதுற்றகுமாரனலந்தவீர் தெர்வத்தொர்க்கேமனிற்றிகழ்

பண்புற்றே னாகவி கொண்டப்பா லோரலகை
 பொந்தக்கூர் வேலையிடு பான்மையுளவீரன்
 இலகத்தகு மாயிரமம்பக மொய்பொற்பாற்காமடற்கரி
 யருள் பொற்பிடி யாகுமிலஞ்சியமெய்தற்காப்போர் விளைத்தவ
 னெண்டிக்கோர்குழுவ கண்டத்தே நீடுபல
 குன்றிற்போய் மீள்குரவ னீரிருகையாளி

சிரவணநான் முழுதோத நின்றகோ (வஹு)
 எழிலித்திர னோடுகலந்து ழும்வெள்ளைக்கொட்டாணை சிற்சில
 பிளிற்றப்பல கோடிகுரங்குக னையத்தாற்பாயு மற்பொழி
 லின்கட்சே னூடரவர் தங்கட்கா மாதொடு
 கொஞ்சிச்சீராடுமெழி லேயுமுனிவோர்கள்
 பனிவெற்புடை யாடருமைந்தனெ மல்லநீர்த்தாளுமெய்ப்
 பொரு, ளெனமெச்சிடுமோதைமவிந்துயர்தெய்வச்சீர்க்கோ
 வில்சுற்றினர், பஞ்சப்பேய் மாறியரு ளன்பிற்சேர்வீறு
 மினிர் சந்தப்பாவாணர்துதி பாடுவதுநீடும்
 இகன்மிக்குள வேடுவரம்புக ளெய்கைக்காற்றாதபுட்குல
 மறைதற்கர னாவளருந்தினை மல்கிக்காற் றாருநற்புன
 லென்றைக்கா னாலும்வரு செம்புப்பே ராறுதவு
 கன்றைப்போ லேகுலவு மீடிவளமேய

திருவுருமா மலைமேவு மங்சையாள் (௨)

அருணப்பிர காசமில்ங்கிய வல்லிக்கோப் பானசித்திர
 மதனக்குறி காணவரைந்துள தொய்யிற்கிற் றார்புயத்தின

மான்டந்தார் வாழுவ வுண்மைக்கா மாறமுதின்
 மென்சொற்சேர் வாயினவ னாலநிகரான
 விழியுற்றவாயிழைப்பொரு முன்மையில் வெள்ளிக்காப்பாதி
 ட்டவன், முழுமைச்சி போலுமுதந்தனின் முல்லைப்பூப்
 பொலமைப்பவன், விந்நைக்காலாழியினள் பந்தைப்போ
 லேகுலவு, கொய்கைக்கோ லாகலமு மேகலையுமேனி
 .அழகுக்கிடமாமெனநின்றவன் கள்ளப்பேச் சாலுருக்கிடும்
 விவயக்குண சிலமிகுந்தவன் மையற்கோட்டாலையைத்தரு
 மஞ்சப்பே டேயனையன் வஞ்ச, நதிமுருகிற
 நெஞ்சத்தான் வேளுமுறி யாதவெருகாமி

.அரசிலமேன்மன தேற முன்புபோய் (ஹனு).

.அகிலத்தினிவேறெருநஞ்சமு மில்லைப்பார்த்தாயிப்பொழு
 துடலைப்பிரி யாமலிரங்கடி.யொள்ளிக்காற் போர்வினைப்பவ
 னம்புக்கூ ரான்மிகவும் வெம்பிப்போ னெனதொடு
 தென்றற்றேர் மீதுருள லாலுமெனிலாகி
 வெருளுற்றன வீரமுனெஞ்சினி லென்றூப்போற்றானும்வை
 த்திலை, விதுபக்குவமானமடந்தையர் செவ்விக்கேற் காதுசற்
 நிதழ், விண்டிட்ட யாகிலுயர் தத்தச்சீர்காணுமதி
 விர்தப்பாடா, லியளி மீதுமடிபாவி

அணிசித்தில மாலைமெனஞ்சொடு புல்லச்சேர்த் தான்முலை
 த்துணை, பொதுமிக்களி கூருநகங்கொடுகின்ளிப்பார்த் தாலு

முத்தம, மன்றிப்பாழாவதிலே கும்பிட்டேனாறுதர
மந்தத்தே ரோழினி யாடவிசைவாகி

அருள்புரிவா யெனநா னெருங்கலால் (ஓ)

ஒருபொற்பிடி போலவசைந்தெதிர் தள்ளிப்போய்க்காதலம்
றவ, னெனநிப்பது மாரன்விடுங்கனை பையத்தாக் காமைபற்
றிய, வுண்கட்சோர்வாயதுவு மஞ்சைப்போ வீடுகுழல்
சங்கத்தா லாயவளை யூறுதவிர்தானை

தளர்வுற்றதும் வாயுலர்கின்றதும்வில்லைப்போற்காணுநெற்றி
யி, லறுகிப்பனி போலவரும்பலு மெய்மைச் சிட்டாமெனக்
கொடு, தங்கப்பா வாய்மதன னங்கச்சேனாதிபதி

யென்கைக்கா வாயினிது தாடியிதமுறல்

உனைவிட்டினி நானகல்கின்றில னெள்ளிச்சீச் சியெனச்சொ
லின், மயன்முற்றிய போகரசங்கெடு முள்ளிப்பார்த் தாலுவ
ப்புறு, மொஞ்சப்போ மோவெனவின்மங்கைக்கோவா
குமவள் கொஞ்சிக்கோ னாமலெதி ரோதிடு நல்வேளை

இரதியினோ டெழில்வேளி னாங்கல்போல் (ஓஹ)

உவகைக்கடன் முழுகிநிமிர்ந்தவன் மெய்யைச் சேர்த்தேயி
றுக்கலொ, டிதழிற்சுவை தேறிமுகந்தபின்மல்லிட்டாற்போ

லெதிர்த்தினி, தொன்றுக்கோர் நூறுவித மன்பிற்சீரா
டியுயர், நந்திக்கோ னுன்முறையி லாடியிகழ்போது

சரணத்துனை மேல்விழவுஞ்சிறு செல்லக்கூத் தாகிவிட்டது
குறியிற்கர நாவளையும்பொழு தல்லிப்பூப் போல்விரித்தது

சுண்டிக்கோ மானியுனை யன்றிப்பார் மீதிலிலை
 யென்றிட்டாளாமிதுமெய் தானடியெனாமல்
 உலகத்துயர் மாமலின்கனோர்மொய்யுற்றாற் போலனைத்த
 ன. விருதிட்டமு நாடிமகிழ்ந்தனம் வெள்ளப்போக்காமத
 ப்புன, ஸந்தக்க கூககவே னெண்புட்சீர் தோணியது
 முத்திச்சோ ராதுசரி போடியதநேரம்
 இனிதுறுமோர் சுகமா ருணர்ந்ததே. (க)

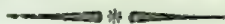
—(*)—

தொங்கற்றழிசை.

சபமநாம் விறலாளர் தந்தசேய்
 சபலமுளா ருணராதகந்தவேள்
 சிவனதான் முழுதோத நின்றகோ
 திருவுருமா டலைமேவு மங்கையா
 வரதிலைமேன்மனதேதமுன்புபோ
 யருள்புரிவா யெனநா னெருங்கலா
 ளிரதயினோ டெழில்வே னினங்கல்போ
 இனிதுறுமோர் சுகமா ருணர்ந்ததே.

—(*)—

குன்றுதோழுடல் வண்ணம்.

பாலனைப்பழித்தற்றுறை.

குழிப்பு.

தந்தனான தந்தன தானன தந்தனான தந்தன தானன
தானதானன தானதானன தானதானன - தன்னனதான.

தொங்கல். தானான தானதத்த தானன.

சந்திவேல்புனை சுந்தா மார்பினன்

முக்கனாயகர் தந்தருள் பாலனைன்

மோகநாயக வீதியேவடி வானதேசிக ஸுண்ணைவிசாகன்

வெற்றிமீறிய தம்பியர் மாமய

லுற்றுவாடிட வஞ்சமு னுள்புரி

தாருகாசுர வீதிலாமலை யோடுதூள்பட மன்னியவீர

தத்துவாகா மென்றொளிர்ச்சேவகன்

முத்தியீடுமுனைண்டொழி லீபவன்

ஞானவாரிதி மோனதாரக மூலமாகிய சண்முகநாதன்

சுராறு தோள்பொறுக்கு மாதிவேள் (ஹ)

சர்ப்பமீது நடம்புரி தோகையை

மெச்சுவார்சன் மனந்தனில்வாழ்பவ

வீறுபூசிட நானியேசிய சாரணதியர் தம்முரிர்மான

முற்றுபாடல் விளம்பிய பாவல

விட்டமானவுடம்பொடு தோணிடும்

அந்நேரத்தோய்குரு வாணமேலவன் வானுளர்ப்பதி தன்னியவா
 தப்பிடைதெழிலைத்தருநீழலி [முடி
 லுற்றவாநன மென்றதி லேறிய
 சாமிபூரணமோநிசோதனை போடுமானவ வண்மைகீளுத
 னெமாநி டாதளிக்கு மிகையான் (வ)
 அத்திமாழக வைங்கர லேடுநி
 ர்ட்டுவாது தினஞ்செயும் வாலிபன்
 வேலூட்டொரு மாவதாசிய குரனார்முடி மண்ணுறவிசம்
 லுப்பிச்சாயக மிஞ்சிய மாபத
 னக்குமாலைபுனைத்தவர் தாயக [யன்
 லுநிகுழ்ப்புகி வாழவேமலை தோறுமாடல்கள் பண்ணியநே
 லுப்பர்வாசல் புகுந்துழ லாதருள்
 வைத்துநேர்வரு கின்றகு ணையன் [ளன்
 வேழமாதொடு வேடர்சேரியி னீடுபாவையை நண்ணுமண
 லூரதி யார்வருத்த நாடிடான் (வண்ண)
 லுச்சமாநிய திண்டிறல் வீரர்கள்
 கற்றுக்கொண்ட மிங்கித மாமயில்
 கூடியாடிட நீடுசோலையு மேனலுடுறு கன்னியர்வாய்கள்
 டிட்டவோசையு மஞ்சன மால்வனா
 யோத்தயானைகள் பந்திக ளாவரு [புள்
 திருமவாசிக டோலும்வால்வளை பூவிலேநவு மின்னிசையார்

அக்கமாமணி சிந்திட-மோதலின்
விட்டுலாவி முழங்கலு மாறுகள்
வானமாநதி நானாவோடலு மாதியாம்வள மின்னமனேகம்

ஆனது வாழ்குறிச்சி யூரிலே (௨)

பத்தியால்வீர தம்புரிவோர்களு
மிட்டதேவதை வந்ததுபோலெதி

நாடுவார்மொழி வாய்மைதானென நாடிவாடிய சன்மையு
மிக்கமுவுரு மொன்றிய தோர்மரம் [ளாரும்
வைத்துநாகரு மங்குச பாசனு

மேவவேபணிவாரும்வாய்கொடுப்பிமிதுன வுண்ணுநரோடு
பற்றிலானொன வந்தவர்கிற

வெச்சிலானது முண்டுழல் வோர்களு

மாதியாகிய மாதர்பாலனுக்காதுதேடுமு னென்வயிறுடு

பாராளு மாறுதித்த பாலனே (௨ஹ)

பச்சையானந ரம்புக ளாலிரு
குத்துமாழுலை யஞ்சரி வாயின

வாடையான்மணம் விசல்போயொரு வாறுநாறின பொன்னி
மெய்ப்புமீறிய தங்கசவேண்முதன் [கர்மேனி

மெச்சுகோல மழுங்கிய தாயிழை

யூடுதோள்வளை யாதிபூணவொ னுததாயின வின்னவெலா
பத்துமாதமெ னுந்தியி நீகுடி [மொர்

யுற்றபோதமு தும்பகை யானது

மாரியேவிட நானுமேதுயில் சோகமாழியு மெண்ணியசேய்
பாவாணர் வாய்முதித்தநாதையார் (ஐ) [கொல்

தித்திமாம்பனை ஒன்றன ராமவ

ரிட்டவென்று நித்தவர்ப்புவனை

மித்திலெனையாடினானே மோதினாற்பல ஒன்னசெய்மாறு

சத்தவாடின முன்சகி யாதவர்

சத்தனானுமி னங்குறி ளாடுனெ

டாதினானியி ளானையாழி மோதினாறுபுண்ணியமோசொ

செக்கர்வானெடு திங்களுமாழியு [ல்

மிக்குவேரு முனைத்திடும் வேனையி [ன்மெய்

னீயும்வாய்விட ளானுமோசனி யானபாயியு முன்னையொவா

சோதாத கேள்வர்கட்ப ராவனோ (ஐஐ)

செட்டி போல யிருத்தவர்கேசிய

கோட்டநீவது கண்டனைமேபல

பாலினிய மாநந்தோன்புணர் வாரும்வாழ்வுறு மித்திலமீது

கட்டுமீறு முடம்புள நானுனை

ரிட்டுவாடுவ துத்தெரி வாயொரு

காலநிய ராசையான்மடி மித்திலேகொள நன்மொழிகோடி-

செப்புவாயென நம்பினன் வேதிய

விட்டதோர்விதி யென்செயு மோவனி

வேறுதாதக மேகூரியல நானையாலொரு நன்னலமோது

நிராத காத்தல்வெப்ப மாறவே. (க)

தொங்கற்முழிசை.

மாலு தோள்பொறுக்கு மாழிலே

ளேமாழி டாதளிக்கு மீகையா

னாதி யார்வருத்த நாடிடா

னானு வாழ்குறிச்சி யூரிலே

பாடாளு மாலுதித்த பாலனே

பாவாணர் வாய்துதித்த தாதையார்

சேராத கேள்வர்நட்ப ராவனோ

தீராத காதல்வெப்ப மாறவே.

திருச்செந்தூர்வண்ணம்.

நற்றாயிரங்கற்றுறை.

குழிப்பு.

தந்தனத்தனனா - தன - தந்தனத்தனனா - தன -

தந்தனாதன தந்தனாதன தந்தனாதன தந்தனாதன

தானத்தன தானத்தன தானத்தன - தந்தனதாந்தா.

தொங்கல் - தந்தனாதனதான தானனா.

வென்றிமழுப்படையார்-திரி-யம்பகவித்தகனார்-திக-

வழந்துமாழுக நம்பராலடி யின்கண்மேவிய முந்துதேசிகர்

வால்வளைக்குழை காதிலிட்டவர்

நாதிமித்தமி

தித்திமி தாந்தெய்

என்றுதிருப்புவியூர்-நடு-நின்றுநடிப்பவனார்-கரி- யுகர்

வந்தபோததை வென்றுதோலையு ரிந்துபோர்வைய னிரந்தநா

மோகிசுக்கொடி போகமுந்திசை

வாழ்ந்தரு

பொற்பொடு தோன்றம்

சித்தவாழிப் பொருவா-ருமை-பங்கிலிருப்பவர்மால்-விடை

பொன்னைவரிடை வந்துவெணவ ரங்கன்பவ சிந்துசேகரர்

சாலன்க்குழ வாலுதைத்தடன்

மாதிரைச்சுடு

மத்தர்முனின்ற

சுத்தவெ வெணையாறு தாயனர்

(ஹ)

வெம்புகுணத்திகலோர்-பதி-யுங்கெடவிட்டிடும்.வேல்-புனை -

புத்தமார்பினர் வெங்கண்மாலொடு வந்தபார்வதி கொங்கை

பாக்குடித்தவர் கோடிவெற்பினின்

[யால்வரு

மேஷபற்பல

சித்தரும்வேண்ட

சித்தபுரம்சிறிது-ரான்-பொக்கும்சிறித்தொகையார்-தின

கம்பி சிவதொழு மன்பர்கடிய விற்தையாயும்வ முங்குபான்

பிணக்கிறை யுருவைத்துள்

[மையர்

பெயைவெற்பொடு

சென்றுயர்வேந்தர்

சென்பொடிநிக்கனிலோர்-பலர்-கும்பிடுகட்பகலார்-சுல்ல-

புத்தகென்வன்மு னஞ்சமோதிய செங்கையாலுல கஞ்செ

வானவர்க்கா சாமகுத்துவன்

[யுதான்பவர்

வாழ்வைத்தவர்

தொட்டி வில்வாய்த்த

சுத்தமா மலர்மிது மெறினார்

(ய)

குந்தியும்விட்கியசீர்-தரு-செந்தாரித்திரிவோர்-வெளி-

குந்தியமானில் வந்துதாரை மென்சூரண மந்திராகர

மோனரிச்சய ஞானமுற்றுப

தேசம்வைத்தருள்

சிம்பரராய்ந்த

செந்தமிழ்க்கெளிபா-ஞாரு-பைங்கிளியைப்பிரியார்-குற-
நங்கைமேயியி ருந்தகாவிரி லன்றுபோயுநி சந்தவேதியர்

நீலமுற்றகை மாதுநித்தமும்

வாழிடத்தின

ரக்கினிபோன்ற

குஞ்சியுடைத்தலைசேர்-கண-மிஞ்சுபடைக்குழுவார்-கறி-
ருந்தவோயிடு கின்றசேவலி ருந்ததோளினர் வண்டுபாடிய

நீபநற்குர வாதுயிட்டவீர்

தான்படைத்தவர்

நித்தியர்சேந்தர்

திந்ததா வெனவாடு தோகையார்

(வனா)

கொங்குமலர்ப்பொழிலோ-யெர்-சந்தனவெற்பருகே-கடல்-
வந்துமோதிமு முங்கிமாமணி சிந்துசீர்திக மும்பொனைய

வாயிலிற்பல பேர்திருப்புக

முதிசெப்பிடு

நற்றொனியோங்கும்

உம்பர்நகர்க்கிடைபோ-யவர்-கண்டியியப்புறவே-மிளிர்-
கம்பமாயிர நின்றமாடநெ ருங்கும்வீதியின் முன்றில்வாயுறு

சாவிடுக்கினில் வாகியிற்குலை

வாழையிற்பெரி

தக்குகள்வீழ்ந்து

கொண்டன்மறைக்கவொனா - ளுடு - வின்றிரனைப்பொருமே-
பெரு-கன்பராமிருதொண்டராதியில் வந்துகோபமோடம்பு

புரியில், வேல்முத்தமிழ் மாலெழிந்திழி

தொடுவிட்டதெ

நந்தையுமோர்க்கு

செத்தின்பா கல்வாழு மாறா

(௨)

தொழிற் பம்படி காணுதல் கொண்டு வெளிப்படுவே-அடி-

தொழிலை சென்ற மாரிய மந்தையுள்வரை மிஞ்சுமோரிதை

மார்புறைத்திட னாமிதற்குள்

நெகர்த்தொழி

கைப்பர்கைசெர்க்கு

மந்தையா நமர்கெரியார்-மக-சென்றதுமந்தையுமோர்-தென-

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வி

காழ்த்திடு பாசியர்க்கிட

[ண்டகோபமு

வாழுகின்றமு

நீர்ந்ததுநீங்க

மந்தையா நமர்கெரியார்-மக-சென்றதுமந்தையுமோர்-தென-

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

நாத்தழலாஞ்சொல்

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

(ஹை)

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

திப்பகர்தேர்க்கு

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

மந்தையா பொரு தொம்மைப்போலவ னர்க்கையேயென வந்துதோணிய

கொனச்சுதி தேமதப்பயல்

வாணிதைக்குழு

நரிப்படி.நேர்ந்த

நங்கொடுமைக்கணையே-நிது-வங்கிசலிர்ந்தியதேநா-வவ-
ளந்தநாடையில் வந்தநோயி-சி றந்துபோயினு நன்றலோநடு

ராவீனிற்றெரி யாதெழுப்பிய

பாதகப்பயல்

சொற்படி.பேர்ந்தும்

இந்தவோர் மகன்போக லாகுமோ

(ஐ)

இன்றியசொற்களெலா-மவன்-வந்துசொலச்செயுநான்-மிகு
சொந்தமாமியர் மைந்ததோழ்வரி வன்கைநாழ்.வென நின்றபி

நாரினைத்தலை யோனைதிச்சய

[ரினை

மாமனத்தின்

மதிந்தனனின்

நின்றமுதற்சகியா-தொரு-வெண்கலவட்டிலிலே-கொடு-

வந்துசொரொடு சுண்டுகொயு மிஞ்சவேயிட வுண்டதொர்கு

மாதளத்துட னேகொடுத்திட

[ம

லானமுச்சிங்கி

டக்குதுகாந்தி

இன்றுசெய்திட்டதுபோ-லுள-தங்கைவலை. தொரியோ-டு

னா-மிஞ்சியாடவினைங்குமோசையு டன்குலாவீடு மைந்துமு

வார்களச்சிய மாணதொட்டினி

[ஹரு

தாடுநற்றொழில்

விட்டனள்சோம்பி

வெந்ததி யவியாதபாலையே

(ஐஹு)

என்றுநடப்பவளோ-வடி-பஞ்சிலுதுப்பமலோ-மக-

வென்றுதாரமி ருந்துவாறவர் நம்புமாறு நடந்தபாவியி

வாறுவைக்கொளு வாணென்கொரி
யாறுவாழ்திய மற்றவன்வாழ்ந்த
கும்பிகொதிக்குரைநயோ-மறு-தந்தமுனைக்கலையே-யதன்-
முன்புகாமராஞ்சொனலும யங்குமோகைம ருந்துதான்மிக
வேறியிப்படி. முளவைத்தது
வேதனிட்டவி திப்பொரிதான்பெண்
என்சொல்கடப்பவனா-மினி-யிங்குவாப்படுமோ-வவர்-
சென்றவூரிலு யிந்தநேதர்குடி. பென்றவாழ்வு பொருந்தியே
னுயமக்களு மாயுன்விர்த்திபு [பதி
மேவிடக்கரு திக்கொளல்பாங்கு
வெம்பிடா நலமேவவேனுமே. (சு)

—*—

தொக்கற்றாழிசை.
கத்தவே னெனையாளு நாயனர்
சஞ்சமா மலர்மீது மேறினர்
திந்தகா வெனவாடு தோகையார்
செந்தின்மா நகர்வாழு மாநரோ
பெந்தமா ருயிரான தோழியே
யிர்தவோர் மகன் போகலாகுமோ
வேந்தநி யவியாந பாலைபே
வெம்பிடா நலமேவ வேனுமே.
வண்ணம்முற்றிற்று.

—(*)—

பதினாயுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவண்ண விருந்தும்.
குறிப்பு.

தய்ய-தான-தத்த-தாத்த-தாந்த-தந்த-தன்ன-தன
தய்யானு.

நெய்ய ருது விட்ட பூக்க ளார்ந்த கஞ்ச மன்னு புனன்
மல்லோவா

நெல்லை யூரு மெச்ச பாட்டு வேந்தர் தங்கள் வண்மை யினை
யெள்ளாதோர்

செய்ய தானை பற்று மாக்க மேய்ந்த தொண்ட ருண்மை நிலை
கொள்வேனே

தில்லை வாழு மத்தர் கேட்ட தாஞ்சொ லொன்றை யின்னதெ
ன விள்வாயே

பைய ராவி ரித்த மூர்த்தி யின்றபெண்கள் வன்ன முலை
புல்வாகா

பெளவ நீர்கு டித்த கீர்த்தி பூண்ட நம்ப னென்ன லலா
வெல்வேலா

சைய மாழு கத்த னூர்க்கு நேர்ந்த தம்பி யென்னவரும்
வல்லீரா

கள்வ ராம ரக்கர் வாழ்க்கை பேர்ந்த பின்பு விண்ணி லுறை
செவ்வேனே.

குருபாதமேகதி.

உ
முருகக்கடவுடே.

திருப்புகழ்.

—(*)—

குழிப்பு.

தனனத்தான தனனத்தான
தனனத்தான தனனத்தான
தனனத்தான தானன தானத்த
தனனத்தான தானன தானத்த
தானத்தான தனத்தான தந்தன
தனனத்தான தனத்தான தானன
தனனத்தான தனத்தான தானன
தனத்தானத்தான தந்தன தானன
தானனத்தான தானத்தந்தன
தானனத்தான தானத் தந்தன
தனத்தானத்தான தான தத்தன
தந்தனத்தான தனனத் தானன
தனத்தந்த தானனத் தானன
தனத்தந்த தானனத் தானன
தனத்தந்த தானனத் தானன

தானதன தானன தாந்தன

தானதன தானன தாந்தன

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தானதாத்தன தத்தன தத்தன

தானதாத்தன தத்தன தத்தன-தனதான.

கயிலைங்கமேரு திருவைகுந்தமேழு

கடல்கடந்தழி வளையின்றதான

கதிரதவாழிதோ யோர்பிறங்க

நிசையிலுறுமேழொடோர் நிகுன்று

காசிலாவொரு முனிமுது கென்பத

னன்முனன்செயும் வயிரநெ மிப்படை

கரமனாடொளிர் மகபதி யூர்முத

லெஊடமாயினு நொடியிடை போய்வரு

கவனவுருண்டைசெ யுந்திற னுமது

மிருவகையஞ்சன முஞ்செயும் ஸீரெடு

காணரும்வெளியுரு வாயெங் குஞ்செலு

மேன்மையதுமைவகை வாதங் கண்டிடு

கனமிகுபெருமையு முலகமுற்றுமுன்

மகிழ்வுடனடிபணி வசியமொத்தம

கத்துவங்கொ ளேழுசித்தாமதொ

டத்தையஞ்செய் சீருமுற்றுகிரு

கனதனப்பாவை யரும்பிடருங்கிழ

வுடல்கொளக்கோல்கொள் பவர்பருவங்கொடு
காமவெரி யேறியே மாந்திட

மாவ்வரவு காணலால் வேங்கைகள்
கலங்கூறு மனத்தொடு நிலத்தினில் விழக்கரி
காத்தடி படத்திறன் மிகுத்திடு மரித்திரள்
காலைட்டியு தைத்துயிர் ஈட்டிட

நீரின்மேற்குறடிட்டுநடக்கவெண்முகில்போலே(ஹ)
ககனமென்றவாயு கொடுநடத்துமோது

கரியசிந்தினீரை மிகவருத்தியீடில்
கவுரிசிற மாகிமே லேறிவந்து

மினவிடிகளோடுநா நிர்ப்பாழிந்து
காலிலாவொரு வுரகனெ டிஞ்சுமை

யானபார்முழு வதினு நிறைத்தொரு
கடுகுளேகிவெ ளியில்வரமாள்பவ

குயிரினோடு விலைநிகராகிய
கனவறும் விர்தை யனந்தமு னீறுறு

மலையது கொண்டு தினஞ்செயும் வாழ்வொடு
காதுவிலைசசுவ யோகம் புன்பவ

கோய்தவிரையர்பர ஞானந் தத்திடு
கழறிணையறுசக முதவுமுத்தியை

யனுகியவருமுற வினிதனித்திடு
கற்புமுன்றன் மேனினைப் பேதுமில்

திருப்புகழ்.

சாந்.

சிந்தமொன்று தீயனாச் சீரிய
கவிகொடுற்சாக மதனென வுங்கட
னடுகினிற்சேனு செய்யுமி யென்றும
காவலிகொ னேமனார் தீங்கொடு
வேதமுனி யோய்வினா தீந்திடு
கணக்கறு பவத்துய ரினைத்தனு னினைத்தயர்
கையைத்தளி வுரைத்துழல் வதைத்தளி மிதப்பருள்
காணம்வேற்படை யொத்த விழிச்சியர்
பூமிமேற்செல்லிருப்பையொழித்துனைமறவாதே(வ)
மயிலைகஞ்சிபோரி யருனைசெந்தில்வேள்வி
மலையிலஞ்சிகுடல் புதுவைகண்டிபேறை
மயிலமலைதேவனார் காழிகந்த
புரிதிருநெல்வேலிவானூர்குடந்தை
மாறனூர்வட வொழுதை பரங்கிரி
சோலைமாமலை தணிகை பெருந்துறை
மலையமாமலை பழனிசி ராமலை
கழுகுமாமலை திருவுரு மாமலை
மறவனா வென்றிடு குன்றுயர் சேய்நகர்
குறுமலை முன்பதி னின்று குகாவென
மானில மதினருள் வேனுய்ந் தின்புறு
சீர்புணர்திருமலை வேதந் தொண்டிசெய்
மகிமைகொளுரகம னையபருப்பத
மிரசதமலைபொனின் மலை யிடைக்கழி

மற்சடங் குலாவுதற் சோலைகள்
 கற்றென்ற தொலைவெற் போரிடை
 மருதுடைத்தாவா நகரம ருத்தவ
 நீதாப்புட்டேக மொடுவன ருங்கிரி
 வான்முதலி தாயிமே வீண்டவி
 டாடில்லை வாவிஞ்ஞ வேங்கட.
 மயமுரினி யறுத்திடு தவத்தில்வ லசித்தர்கள்
 வசிக்கும்வ ளமுற்றபெ ருமுக்கன்ம லையொப்பறு
 மானவாய்க்குடி மொத்த திருப்பதி
 நொறும்தேட்டைகமொடுந்துன்னெழிற் புகழ்பகர்ச்சீரும்
 வலியவந்துசேர வபயமுந், நனுவன் [(வஹு)
 மருவுநிகழ்தமாளர் பெநவரங்களியும்
 வரதமுழ்வை வேலுமால் யானையஞ்சு
 மொருபடையு நீடுமோர் பாசமுஞ்செ
 வானதேர்சிகை நிமிரநெ டுஞ்சிறை
 மொடியோலிடு குருகும் வளைத்திடும்
 வளையும்வானொடு பலகையு நீடிய
 சிலையுமீசுர விரதமு னுன்கொடு
 வருமலெகொண்டிடு சஞ்சியி யால்வரு
 மெவரு மெரிந்துவி ழும்படி பேணி
 வானியும் வைரமு நாளுங்கும்பிடு
 மேலவர் மிசைமிகு கோபங்கொண்டுபல்
 வலிமிகுமலகைக டமை விடுத்திடு

கொடியவ ருடல்புகு முயிர் குடித்திடு
 மற்பொருந்ந முவிலைச் சூலமும்
 வெட்சிகொன்றை நீபநம் கூதன
 மகளினைச்சேரு மரமலர் சண்பக
 மனையபற்பூவு மருவுபு யங்களு
 மார்புமுக மாறுமே லோங்கிய
 வாறுமுடி யோடுதோய் பூண்களு
 மனத்திடை நினைப்பவ ரிடத்தினி லடிக்கடி-
 வரத்தகு பதத்துணை யுமச்சுத னனித்திடு
 மாதர்சேர்க்கையு முற்றும யிற்பரி
 மீதுகாட்சிகொ டுத்தெளி யற்கருள் புரிவாயே (௨)
 ளயிலைவென்றவாயர் விதியைவென்றதோள
 ரொனைவென்றபாதர் மதனைவென்றபால
 றிலகுமழுவானர்மா னேறிடங்கை
 யுடையவர்வெண்மேனியா னேறுநுங்க
 ரீசனோர்கொடி மருவிய பங்கினர்
 தாருகாவன முனிவரர் மங்கைய
 றிடையின் மேகலை தளரவ னுனினி
 லுடையி லாதுசெல் புனிதர்ம யேசுர
 ரெழில்வளை தொங்கிய சைந்திடு காதினர்
 பொடியை நிரம்பவ னிந்தொளிர் மேலின
 ரியாமையினதுமுது கோடும்பன்றியின்
 வானிறவளையிரு கோடும்பைந்தரு

வினில்வன நார்க ளுடனெ லுப்புமென்
 மலர்மலர்சனவர்கள் பெழு மைக்கன
 மிடம் கண்பர் மாலை எத்தகுதி
 வையக்கொளுந் தமலர் புற்றோலரை
 றினர்கரித்தோலை யணிமுது து ளின்பர
 றிலுபுனற்பாவை யுறைசடை கொண்டவ
 றியாருமுடி நாழுமோ ராண்டவர்
 காலியுள நாணுமோர் நாண்டவ
 றியற்றமிழ் முதற்பக ருமுந்நமி முகத்தய
 னெனக்கொன் முனிவையப்புகி சமப்பட விடுத்தவ
 றியாகமாற்றிய தக்கனை யட்டிடும்
 றியராத்தி கடுக்கை முடித்தவர் பணிதேவே (தண்ணு)
 இமயமங்கையோர்க ளினுனுடன் செலாறி
 றிவறவிகஞ்சன் மாமி மயிடனெஞ்சி லாட
 றிடுபதனிலோந் மாதாவி சங்கை
 றிபிபுண வராசி மாநேயி சங்க
 றெய்மயிபிப கவதி குணையை
 மாரிகுரிக வுரிமக மாயிவை
 றிவொன் றுரிய மலை வெளாமிபெ
 றுலகு றிய வயிதடை மாப்பரை
 யெரிசரி சந்திர னட்டக காயுறை
 கந்தரியவந்திசு நங்கொரு மேலின

னோடமிலுருவின ள்சன் றங்கொரு
 பாகமுடைய சிவைவாசந் துன்றுத
 யிலமிணர்புனை குழலினள் சமர்த்தியெ
 னதுபகைவரி னுயிர்பருகு சத்திமே
 யிற்சிறந்த மாதவந்தோர் புகழ்
 வெற்றிகொண்ட நீலி சத்தாதிக
 னொனவுநிற்பாளின் மொழிபகர் மேன்கொடி-
 வீரலினுக்கோர்ப கவனை முனந்தரு
 மீறில்சிவ யோக ஞானம்பிகை
 யானையுரு வாகினுள் சாம்பவி
 யெமப்பயல் முடித்தலை புடைத்திட விடிந்தொனை
 பெடுத்தினி தனைத்துயர் மகிழ்ச்சியை யளிப்பவ
 னேசில் பார்ப்பதி கைக்க மலத்தொரு
 பாலனாத்தினமுற்றொளிரொப்பறுபெரியோனே(ஓ)

வெயிலைமிஞ்ச வீசு பரிதியொஞ்ச மாழி
 வெளிநிலங்குபார வளையெதிர்த்து போர்செய்
 விநலவுணர் சேனை மேன்மோது தண்ட
 மலர்மகன்க னேரும் வாள்சாப மொன்றும்
 வீரன்வேதனை யுதவிய புங்கவன்
 மாயன்மாதவனருள் பெருகுங்கடல்
 விபுகர்வாழ்வுற வமுதமு னுள்பகிர்
 பசுவனோர்கரி யரசுகரா மிகும்

கிலாவில் விழுந்த வறந்திமுன் முலமெ
 னுனாசொல வந்த முருந்தனி தாவணன்
 த்தொரு கணையினை யேவுந் தின்பயன்
 வாசலினை னுயில் கருஞ் செங்கணன்
 விடவாவதின் முடிதனி விடித்திடு
 கரியவன் மல்கொடு மறை தடுத்தவன்
 பெய்தவங்கொள் கோகி சுத்தாவொரு
 துட்டமுண்டை யான வந்தாடகை
 நிலாதனிக்கோலை விடுகியவன் கொடு
 மியனியப்பாத கணைவதைகண்டவன்
 வேலையருடாதை கா மேன் பிழை
 யாவுநல மாயெனோர் பாங்கினன்
 வினிப்பரி திமுற்செலு மொருந்தன்மு டியிற்புனை
 கிலாக்கம லமொத்திடு பதத்தின னெமைப்பெறும்
 வெழும்வேட்டு வனற்பில் வனர்த்தி
 ளுர்கள் வாழ்க்கையை மெச்சு தரப்பன்முன் மொ
 [முதலா (தேனா)
 விடைகுற்பதூல பவனவந்த கோப
 கிசுறிராந்தி காது முறிவிலங்கு கோட
 கிசுறிராப மாமோக வெய்து
 துதிசெயொரு மாது மாமேரு கிண்கண்
 மேனவாதியில் விடுகரன் வெந்தய
 மாமுகாசு னுயிரினை டுண்டவன்

மிளிர்கபோலவ லவைபிரி யாவொரு

பிரமசாரிக னாபதி விநாயகன்

விழைவுறுதம்பி யெனும்படி மேயிய

குருபரகந்தவ கந்தையு ளார்குல

வேர்களை குணதர கீரன் தன்படை

யாறுமருணகிரி யோதுஞ் செஞ்சொலின்

வியன்மிகுதமிழ்கொடு பகர்திருப்புகழ்

பலவுமணியுமவி ரழகுபெற்றுயர்

மிக்கதிண் புயாசலத் தேயென

தற்பவெண் சொலானதைச் சூழ்-மும்

விதரணத்தேவ கமல மலர்ந்திடு

சரவணத்தாரன் மகளிர் மகிழ்ந்திட •

வேதமொழி வாயிலே சூம்பிய

காலின் விரலோடனாள் வாழ்ந்தவ

வினைத்தொகை யிரட்டையு மறுத்திட நினைப்பவர்)

விழிக்குளு மனத்துளு நிதத்தினி விருப்பவ

வேலைகூப்பிட லொத்தரு மைத்தவ

றோதைதோற்றிய சிற்சபையுற்றிடு முருகோனே(க)

தனனதந்தந் தனனதந்தந் தனனதந்தந் தானந்தந்

தனனதந்தந் தனனதந்தந் தனனதந்தந் தானந்தந்

தனனதந்தந் தனனதந்தந் தனனதந்தந் தானந்தந்-தனதான

பொருள்விரும்புந் துயர்மலிந்துன்

றனைமறந்திங் கூொங்குந்

தினமலைத்தன் பனாழிகழ்த்தும்
காவர்பின்சென் றேவாம்பும்
புதறுமென்புன் கனிதையின்பங்
கருவிவந்தின் றோர்சந்தஞ் சொல்லாரோ

புலவனென்றும் பெயர்மொழிந்துத்
திசமுமுன்றன் சீர்விண்டும்
பாமனன்றென் றலைபிடங்கொண்
டெழுதும்வஞ்சம் போயன்பும்
பாழுமிஞ்சத் தவமுநன்றென்
பனவொருங்குஞ் சேர்துங்கத் தழையாதோ

ஹருதரஞ்செம் புத்தியின்கண்
பகர்தல்வம்பென் றுலக்தன்
குவடுஅன்றங் கிரியிடஞ்சென்
அருளுமன்றங் காளும்பன்
புனதெனுஞ்சொந் தழுமிழத்தெம்
கனும்விளங்கும் பிடுங்குன் திவிடாதோ

உலகமெங்கும் பறையறைந்துன்
பழையதொண்டன் றானென்றுஞ்
சமரசந்துன் றினர் பதந்தந்
திடவிழுஞ்செந் தூள்கொண்டங்
குறுதிகண்டுப்த் தளமிதென்றுஞ்
சுரதமென்றும் பாடும்பன் பிழையாமோ

குருபரன்சங் கரன்மகன்செந்
 தகர்விடுஞ் சிங்காரன்பைந்
 தமிழ்விரும்புங் குமரனண்டந்
 தனிநெருங்குஞ் சூதந்தன்
 குருதிரிந்தும் படிவிழுந்துங்
 கெடவெலுஞ்செஞ் சேயென்கின்

றவர்வாழ்வே

சுவலயந்தின் றுமிழ்முகுந்தன்
 கடலிடந்துஞ் சார்வந்தன்
 பிறகுவந்தைங் கரணமுன்றந்
 திடுபசங்கொம் பாகும்பெண்
 கொடியிளங்கொங் கைகளருந்துங்
 குமுதமென்றுந் தோணுஞ்செங்

கனிவாயா,

பருமையும்பொன் பொலிசணங்கும்
 பெறுதனங்கொண் டாண்முன்சென்
 றிருகரங்கும் பிடவணங்குங்
 கிழவனென்கின்றார் நெஞ்சின்
 பயமொழிந்தின் புறவழங்குஞ்
 சிறுவகுன்றந் தோறுஞ்சென்

றளிகுர்வாய்

பரவுதொண்டொன் றினர்மனங்கண்
 தெவிடுஞ்சந் தோடங்கொண்
 டடலிடும்பன் பொருமுரன்சின்
 றினனாயுந்தந் தால்வென்றும்

சங்கமென்பு மண்டைநிங்கள்
கங்கைகொம்பு தங்குமங்கர்
தந்தவந்திரண்டுவந்த

வொருபாலா

தஞ்சமென்று நம்பியெம்ப
ருங்குளிர் திறைஞ்சுகின்ற
தங்கவம்பலங்கொளெங்கண்

முருகோனே (௩)

தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்

தனதான

அத்திக்குக்கட் கத்துக்குச்சத்
திக்குக்கைக்குப் புட்பத்துக்கொப்
பற்றுப்பொற் புற்றுச்சுற்றக்கக்

கொடியாரா

யர்ச்சித்திக்கற் கெய்த்தத்தத்துக்
கிச்சித்தெட்டுத் திக்கிற்புக்குற்
றத்தைப்பெற்றுச் சுற்றத்துக்கிட்

டழிவேனே

பத்திக்குட்பட்டுச் சித்தத்தைச்
சுத்தத்துட்டுற்றிச் சித்தைக்கைப்
பற்றிச்சொற்கத்துக்குக் குற்றத்

தினையோது

பத்தத்துச் சிட்டர்க்குட் டர்க்கச்
சொற்கெட்டுற்றிக்கிற் சொற்சொற்றுப்
பற்றற்றுக்கைப்பற் றச்சற்றிற்

பெறுவேனே

துற்றிச்சர்ப்பக்குப்புக் கச்சத்
 துக்கத்தைக்கழ் பித்துக்கொத்தித்
 துய்த்துக்கொச்சிக் கைச்சிக்கப்பொற் சிவிரா
 துத்துத்துத்துட் டெட்டுட்டுட்டொக்
 கச்சத்திக்கத் தித்திக்கொட்டைத்
 தொட்டுக்கத்திக்கொட்டற்கிச்சிப் பவர்பாலா
 எத்திற்ப்பைப் கற்பைப் பற்றிப்
 பத்தர்க்குத்துய்ப் பிட்டுத் துய்க்கைக்
 கெய்ப்பற்றிட்டிச்சிக் கப்பெற்றிட்டவர் சேயு
 ரிற்செக்கர்க் கொத்துற்றத் திக்குப்
 பச்சைப்பொற்புச் சத்திச்சுச்சொக்
 கிட்டற்பர்க்கிட்டத்தைத்துற்றத் திறல்வேளே (ச)
 தனத்தத்தந் தனத்தானன தனத்தத்தந் தனத்தானன
 தனத்தத்தந் தனத்தானன தனதானா
 தமிழ்ச்சொற்கொண் னெக்கேகவி
 தொடுக்கச்சந் தனப்பூண்முலை
 தனிற்சிக்குங்கருத்தானது முகிழ்பூநேர்
 தகைப்பொற்கின்கிணித் தாள் கொளுன்
 வனப்பிற்சென் றுறத்தேமலர்
 தனைக்கைக்கொண் டெதிர்த்தேயமர் பொருமவேளை
 யமிழ்த்தித்தின் பகட்டேமனை
 விரட்டிக்கொண் டலைப்போலினி
 தளித்துப்பந் தமற்றோருட னுறவாடி

யகத்தத்தின் கணிற்காதுன
 தெழுத்தைச்சின் தையுட்குறிமு
 னடுத்துக்கும்பி டச்சீரரு டருவாயே
 குமிழ்ப்புட் பந்தனைச் சேயகு
 முதப்புட்பந் தனைக்காமுகர்
 கொலைப்புட் பங்களைத் தோய்மரை மலர்சேரோர்
 கொடிக்கொக்குங் குறப்பா வைத
 னிடத்திற் சென்றினைத்தே னிது
 குறித்துக் கிஞ்சகப்பேடென மொழிபேசிச்
 சிமிழ்க்குப்பந் தினுக்காடக
 மலைக்குத்துன் பமிட்டேவளர்
 சிவப்புக் குங்குமச் சேறணி முலையோடே
 சிரித்துக்கொஞ் சியெற்சேனொன
 வுரைத்துக் கெஞ்சமுற் போய்வரு
 திருச்சிற் றம்பலத் தேவளர் முருகோனே (௫)
 தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
 தத்ததன தத்ததன தனதான
 உட்டுறவு முற்றுனது பத்தரை யடுத்தெதுவு
 மொப்பில்களி பெற்றுனரு ளடையாதே
 உக்கிர மதக்களி றதைப்பொரு முலைச்சியர்க
 ளுக்குருகி நித்தமன மெவிவேனே
 கட்டழ குடைக்குற மினைச்சுரர் மினைக்கொடும
 கத்துவ மயிற்பாரியின் மிசையேறிக்

கைக்கணியெனத்திகழ் படைப்பொலிவொடிப்பொழுது
 கற்பகம் தொத்தெனெதிர் வருவாயே
 குட்டி யயனைச் சிறையி லிட்டவன் முதற்றொழில்செய்
 கொட்டுகிறு கைக்கமல முடையானே
 கொச்சை யிடையற்கரசெனச் செனன முற்றுவரு
 குற்றமறு மச்சதனன் மருகோனே
 செட்டிகள் குலத்தினிலுதித்திறை மொழிக்குரை செய்
 சிற்பர வெமைச்சிறிது முனியானே
 செப்பரிய தக்க மிடுபுத்தரை யடைக்கு சிவ
 சிற்சபையி லுற்றுவளர் முருகோனே (சு)

திருப்புகழ்—முற்றிற்று.

தெய்வமே துவண,

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருநெல்வேலி வடக்கனவரத
 தானத்தெருவில் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, தி - செ - சித்திரபுத்திரபிள்ளை
 யவர்களிடத்திலும், சென்னையில் அச்சிட்டக்கொண்டவரிடத்திலும்
 புத்தகம் ௧-இ யில் ரூபாய் வறு - ஆகப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.